

Mystik och Vetenskap

Ju mer vi studerar österländsk visdom, desto mer framträder en värld som beskrivs som en ständigt föränderlig, interagerande och sammanlänkad helhet, där också människan innesluts.

Modern vetenskap har också kommit att uppfatta verkligheten just så. Fysikens upptäckter senaste hundra åren har fört oss allt närmare det som varit österlandets världssyn i flera tusen år.

Österländsk mystik tillhandahåller en varaktig och vacker filosofisk ram, där våra mest avancerade teorier inom fysiken också rymms. Genom framförallt kärnfysikern och författaren *Fritjof Capra*, har fler och fler människor börjat förstå de väsentliga och djupa likheter som finns mellan modern kärnfysik och Fjärran Österns filosofiska/religiösa traditioner.

I kult-boken "The Tao of Physics", skriver han om hur relativitetsteori och kvantmekanik, beskriver världen på ett sätt som överensstämmer med Buddhism, Hinduism och Taoism.

Mystik har i väst traditionellt betraktats som någonting vagt och stående i motsats till vetenskap. Denna attityd håller på att förändras och även delar av forskarvärlden har börjat överge misstänksamhet till förmån för intresse.

I den österländska mystiken är allting beroende av vartannat, sammankopplat och är bara olika aspekter eller manifestationer av en ultimat och ständigt föränderlig verklighet, vilken är materiell och spirituell samtidigt. Här är bilden av det gudomliga inte den av en härskare som styr från ovan, utan av en princip som kontrollerar allt inifrån.

Capra ger uttryck för en syn på världen där vetenskapliga upptäckter kan vara i harmoni med spiritualitet och religion. Grunden för detta ligger i alltings samhörighet, samverkan och universums dynamiska natur.

Ju djupare vi tittar in i kärnfysikens mikrokosmos, desto mer inser vi hur både vetenskapsmannen och mystikern ser världen som ett system av oskiljaktiga, interagerande komponenter som ständigt är i rörelse. Ett system där vi som observatörer också ingår.

Vi skiljer på två typer av kunskap: logisk och intuitiv. Vetenskapen har stått för det förstnämnda och religionen det andra. I västerlandet har vi - i motsats till i Fjärran Östern - ofta nedvärderat intuitionen och främjat logiken. Följande uttalanden kan exemplifiera detta; Sokrates: "Jag vet att jag ingenting vet"; Lao-tze (grundaren av Taoismen): "Att

inte veta att man vet är bäst."

Logisk eller rationell kunskap bygger på abstrakta koncept och symboler karakteriserade av linjära strukturer och generaliseringar. Den naturliga världen, består och andra sidan av oändliga variationer och komplexitet, en multidimensionell värld som inte innehåller några raka linjer eller regelbundna former och där - som fysiken talar om för oss - tomma rummet är krökt..

Det är givet att vårt abstrakta system av konceptuellt tänkande, aldrig helt kan beskriva eller förstå denna verklighet. Vi har samma problem som kartografen när han ska återge världen med sina kartor; vad vi får är en ungefärlig representation av verkligheten. All rationell kunskap är av nödvändighet begränsad.

Logiken är förstås vetenskapens domän, vilken mäter, kvantifierar, klassificerar och analyserar. Dessa metoders begränsningar har blivit alltmer uppenbara inom modern vetenskap och då speciellt i fysiken. Så här skrev Einstein: "*Så långt som matematikens lagar återspeglar verkligheten, är dom inte säkra; och så långt dom är säkra, återspeglar de ej verkligheten.*"

Eftersom vår konceptuella värld är en produkt av vad våra sinnen tillåter oss att uppleva, kan vi aldrig erfara verkligheten i sig själv. I Tao Te Ching läser vi: "*Det Tao som kan beskrivas är inte det eviga Tao.*"

För de flesta av oss är det svårt att bli medveten om vårt konceptuella tänkandes begränsningar. Våra representationer av verkligheten är så mycket lättare att förstå än verkligheten själv och vi ser våra symboler som en realitet. Detta är *transcendental idealism*, ett synsätt som introducerades av filosofen Kant och senare vidareutvecklades av **Schopenhauer**, (den filosof av alla, som till denna dag haft störst kunskap om österländsk visdom). Han skriver: "*Hela världen av objekt är och förblir representationer, och är på grund av det, helt och hållet och för alltid konditionerad av subjektet; m a o den har transcendental idealitet.*"

Alltså; medan det är möjligt för oss att uppfatta, erfara, tänka eller föreställa oss bara i kategorier, vilkas möjligheter, natur och begränsningar är bestämda av vår egen förmåga/sinnen, så kan vad som än existerar inte i sig själv existera i termer av dessa kategorier, eftersom existens som sådan inte kan kategoriseras. Vi kan m a o aldrig fullt ut känna världen och tingen som de verkligen är i sig själva.

Schopenhauer menade att utav den österländska visdomen, så var det Buddhismen som låg närmast hans egna teorier, och både den och Hinduismen innehåller transcendental idealism. Han såg också kopplingen mellan alltings enighet och moralen; en förståelse för att människan är intimt sammanbunden med resten av skapelsen, gör ju att skadar man någon annan - skadar man också sig själv. (Intressant är att kvantteoriens fader; Erwin Schrödinger var en entusiastisk Schopenhauerian.)

Jung refererade gång på gång till Kant och hans: "*Det kan inte finnas någon empirisk kunskap, som inte redan är upptäckt och begränsad av vår egen kognitiva struktur.*" Jung arbetade en tid ihop med Pauli, nobelpristagaren i kärnfysik, som också forskade i sambandet mellan det mänskliga medvetandet och den externa världen. Pauli: "*Den enda acceptabla ståndpunkten verkar vara en som erkänner båda sidor av verkligheten - den kvantitativa och den kvalitativa, den fysiska och den psykiska - som förenliga med varandra, och kan omsluta den samtidigt.*"

Ett av huvudmålen i österländsk mystik är att komma ur villfarelsen och komma till insikt om att fenomenvärlden, inte är lika med verkligheten - utan att istället se saker och ting som de verkligen är i sig själva. Zen-buddhismen beskriver det så här: "*Sanningen och*

orden hör ej ihop. Sanningen kan beskrivas som månen och orden med ett finger. Jag kan använda fingret för att peka ut månen, men mitt finger är inte månen, och du behöver inte mitt finger för att se månen - eller hur? Språket är bara ett instrument för att hitta sanningen. Att ta orden för sanning är nästan lika dumt som att missta ett finger för månen."

Mystikern vill ha en direkt upplevelse av verkligheten som transcenderar både intellektuellt tänkande och perceptionen. Sådan kunskap kallar buddhisten absolut. Den vilar inte på abstraktioner, diskriminering och klassifikation av intellektet - vilka alltid är relativa och ungefärliga. Istället ser vi och upplever verkligheten som den verkligen är; enhetlig, odelad och i sitt innersta. Detta är all mystiks mål och kan uppnås exempelvis i meditation.

Österländska mystiker understryker att den ultimata verkligheten aldrig kan förstås med logiken och aldrig adekvat beskrivas med ord, utan ligger bortom intellektet och våra koncept.

Det faktum - uppenbart från vilket nyhetsprogram som helst - att mänskligheten inte blivit mycket visare senaste 2000 åren, trots en gigantisk ackumulering av rationell kunskap, är bevis nog för omöjligheten att kommunicera absolut kunskap med ord. Som Chuang Tzu uttryckte det: *"Om man kunde tala om det, skulle alla tala om det för sin bror."*

Den som vill upprepa ett experiment i kärnfysik, måste först underkasta sig mångårig utbildning. Bara då kan rätt fråga ställas till naturen och svaret också kunna förstås. Likaledes kräver en djup mystisk upplevelse många års träning under en mästares vägledning. Om lärlingen är framgångsrik kan han "upprepa experimentet".

Capra menar att komplexiteten och effektiviteten i fysikens tekniska laboratorium kan jämföras med mystikerns medvetande, både fysiskt och spirituellt i meditationen. Många både vetenskapsmannen och mystikern har utvecklat sofistikerade metoder för att observera naturen, som är oåtkomliga för lekmannen. En sida från en experimentjournal i fysik är lika främmande för honom som en tibetansk mandala. Båda är undersökningsdokument som används för att förstå universums natur.

Direkta intuitiva insikter kan vi alla erfara i vardagslivet; exempelvis när vi kommer på någonting som vi glömt eller skämtets förlösande skratt. Det som utlöser reaktionen är inte en intellektuell analys, utan en intuitiv insikt i skämtets natur. Dessa upplevelser är kortvariga.

Ej så för österlandets mystiker, hos vilken målet är att förlänga upplevelsen/känslan över en längre period. Genom meditation tränas och förbereds medvetandet för denna typ av direkt icke-konceptuell medvetenhet. Under Fjärran Österns mångtusenåriga kulturhistoria har en enorm variation av olika meditationsformer (ex mindfulness och T'ai-Chi), och kulturella yttringar (ex kinesisk kalligrafi och japansk te-ceremoni), utvecklats för detta syfte. Så här säger en tibetansk mästare: *"När det meningslösa i allt konceptuellt tänkande är erkänt, upplevs verkligheten som den verkligen är."*

Grunden hos de olika teknikerna handlar om att skifta uppmärksamhet från ett

rationellt logiskt tänkande till ett mera intuitivt sådant. Vissa skolor, ex theravadabuddhismens "Anapanasati-meditation" använder sig av andningen, andra fokuserar på kroppsrörelser som ex taoismens "T'ai-Chi".

Både mystikern och vetenskapsmannen kommunicerar sina observationer genom ord och båda är medvetna om att orden alltid ger en abstrakt och ungefärlig beskrivning av det iakttagna. Kärnfysikern Heisenberg: *"... att alla ord eller koncept, hur riktiga dom än verkar, har bara ett begränsat användningsområde."*

Mystikern vet också m a o att all verbal kommunikation om sin direkt-upplevelse av verkligheten är ofullständig, och endast kan återge en del av sanningen. Därför använder man sig i Indien exempelvis av myter och metaforer. Dessa är mycket mindre begränsade av logik och förnuft. Mystikens språk är på så vis istället full av berättandets magi. Exempel på detta finner vi i de 4000-åriga Veda-skrifterna. Där överensstämmer Maya, slöjan som döljer världen, med Schopenhauers syn om objektet som konditionerad av subjektet, samt att vi aldrig kan känna verklighetens innersta som den är "i sig själv". Han refererar ofta till dessa texter och även Platons "Idéer".

Kina och Japan har kommit runt språkproblemet på ett annat sätt; istället för att beskriva naturens paradoxala verklighet genom myter och allegorier, använder man sig av det faktiska språket. Exempelvis är taoismens urkund Tao Te Ching, grandios i innehåll, poetisk kraft och fylld av paradoxer. Och zen-buddhismens koaner med sina gåtor, eller deras Haiku - den spirituella poesin - är också sätt att förmedla mystikerns upplevelse av naturen.

Det var atomforskningen i början av förra århundradet som tvingade vetenskapsmännen inse att språket inte bara är ofullständigt, utan även helt otillräckligt för att beskriva kärnfysikens realitet. Heisenberg: *"Problemen med språket är här verkligen allvarliga. Vi vill på något sätt kunna tala om atomens struktur. Men vi kan inte beskriva atomer genom vanligt språk. Våra vanliga koncept kan inte användas när det gäller atomernas struktur."*

Capra konstaterar att komplicerade mätinsrument inom kärnfysiken möjliggör att vi kan studera atomen och dess beståndsdelar. Men det som observeras är aldrig fenomenen i sig själva, utan deras konsekvenser. Det kan exempelvis vara ett ljud från en Geiger-mätare eller en mörk fläck på ett fotografi. Observationerna är indirekta och det "allra minsta", ligger utanför vår möjlighet till perception. (För att se ex atomens kärna, behöver vi förstora den till St Peters katedralens i Roms storlek; då skulle kärnan vara som ett saltkorn...). Därför är språket - som hämtar sina bilder utifrån vad vår perception tillåter - otillräckligt för att beskriva fenomenen.

När atomens struktur och naturens innersta kärna började undersökas, transcenderade vetenskapen våra sinnes förmågor. Då kunde man ej heller enbart använda logik och förnuft. Precis som mystikern var nu forskaren i kontakt med en "icke-sinnes" observation av verkligheten, och som det skulle visa sig, dess paradoxala aspekter. Här sammanstrålar vetenskapens modeller och beskrivningar med österländsk filosofi.

Relativitets- och kvanteorin gjorde att Newtons statiska, mekanistiska och förutsägbara världsbild fick överges och tvingade människan att inta en mer förfinad, hollistisk och organisk syn på naturen. Det dittills rådande konceptet om en minsta fysisk enhet och en partikel - hade varit en idealisering.

Kvanteorin visar oss att universums "allra minsta" inte är något hårt och oförstörbart, utan består av tomrum där extremt små partiklar rör sig. Dessa uppträder ibland som partiklar, ibland som vågor. Denna paradoxala och exceptionellt svårförståeliga upptäckt tillintetgjorde Newtons klassiska universum med solida objekt.

När vetenskapsmännen penetrerade allt djupare in i naturens innersta, hittade man alltså inga isolerade minsta byggstenar, utan en komplicerad väv av interagerande delar av helheten, där också observatören är en del av denna. Objektet som studeras kan bara förstås i förhållande till betraktaren, och i själva verket kom hela universum att betraktas som en dynamisk odelbar helhet. Man kom också till insikt om att massa bara är en form av energi.

Descartes uppdelning mellan Jag och världen, mellan den observerande och det observerade fungerar ej längre. I atomfysik kan vi aldrig prata om naturen utan att samtidigt tala om oss själva. Här är vi inne på Buddhismens innersta, där identifikation med ett Jag ses som en illusion och där också förståelsen för alltings samhörighet och interaktion är viktigt, (se texten www.ditttao.se/mindfulness.pdf).

Även om Buddhism, Taoism och Hinduism skiljer sig på många sätt, så är deras världsyn i grunden lika. I sina direkta icke-konceptuella upplevelser av verkligheten är deras mystiker (och även övriga såsom ex kristna eller sufiker), överens om det iakttagas fundamentala likheter. Essensen av denna är medvetenheten om att allt är interrelaterat till allt annat i en kosmisk helhet, som manifesteras i allt och där vi ingår. Denna ultimata verklighet kallas Brahman i Hinduismen, Dharmakaya i Buddhismen och Tao i Taoismen.

Uppdelningen i separata objekt och händelser hjälper oss i vardagslivet. Men intellektets förmåga till fragmentarisering och kategorisering skapar också en illusion av verkligheten. De asiatiska religionerna och filosofierna talar om för oss att denna illusion beror på ignorans, och genom meditation kan vi komma ur denna villfarelse.

Einstein har sagt: *"Om det finns någon religion som kan möta vetenskapens krav, så är det Buddhismen."* Så här skriver han om ovanstående, (och det kunde lika gärna vara skrivet av Dalai Lama): *"En människa är en del av en helhet, av oss kallat "universum", en del begränsad av tid och rymd. Han upplever sig själv, sina tankar och känslor, som någonting separerat från resten - som en optisk illusion av medvetandet. Denna villfarelse är som ett slags fängelse för oss, begränsande oss till våra personliga önskningar och till medkänsla för några få personer närmast oss. Vår uppgift måste vara att frigöra oss från detta fängelse genom att vidga vår medkänslans cirklar till att omfatta allt levande och hela naturen i dess skönhet."*

Upplevelsen av universums odelbara enhet är inte bara mystikernas, utan också en av den moderna fysikens viktigaste upptäckter. Kärnfysikens olika modeller formulerar på olika sätt och gång på gång samma insikt; att materiens beståndsdelar och dess fenomen, alla är sammankopplade, interagerande och att de ej kan förstås som isolerade enheter utan bara som integrerade delar av helheten.

Bilden av en sammankopplad kosmisk väv som visats i atom-fysiken, har använts ofta i Fjärran Östern för att uttrycka den mystiska upplevelsen av naturen. Brahman är den sammanbindande tråden i den kosmiska väven och alltings ursprung. *"Honom på vilken himlen, jorden och atmosfären är vävd, och vinden med alltings livgivande luft. Han är den enda själen."* Capra exemplifierar också med Buddhismens viktiga Avatamsaka Sutra, i vilken vi finner världen beskriven som ett nätverk av avhängiga relationer där

tingen och händelser interagerar med varandra på en gigantisk skala.

I den tibetanska buddhismens Tantra, betyder just det ordet "att väva", och relaterar till alltings sammanbundenhet. I den österländska mystiken inkluderar "den universella väven" alltid människan, såsom den moderna fysiken också gör. "*Naturvetenskap*", säger Heisenberg, "*beskriver och förklarar inte bara naturen; den är en del av samspelet mellan naturen och oss själva.*"

Vad vi frågar och hur, påverkar också resultatet. Forskare talar t o m om att byta ut ordet observatör mot deltagare. Den här idén är också välkänd inom mystiken, där kunskap inte kan uppnås enbart genom observation, utan där hela individen måste delta. Detta har dragits till sin spets i Fjärran Östern - till en punkt där subjekt och objekt inte är separerade, utan delar av samma sak och något enhetligt. Detta nås i meditationen där medvetandet upplöser Jaget in i den odelbara helheten, där tingen lämnas bakom och all dualitet upphör. Chuang Tzu: "*Stor kunskap ser allt i ett.*"

Kvantmekaniken har också övergivit idén om separerade objekt och ersatt observatören med en deltagare. Den har helt undanröjt konceptet av "en värld därutanför" och visat att människan, hur underligt det en kan låta, är i samspel med universum. Så här uttrycker Lama Govinda det: "*Den externa världen och den inre är för buddhisten bara två sidor av samma väv i vilken alla krafter och händelsers trådar; alla former av medvetande och deras objekt, är vävda in i ett oseparabelt nät av oändliga, inbördes beroende relationer.*"

Jung såg arketyper som en "brygga" mellan kropp och själ, materia och psyke. Arketyperna i vårt djupaste undermedvetna kan jämföras med våra instinkter. "*På det sätt som arketyperna ingriper i skapandet av det medvetna innehållet genom att reglera, modifiera och motivera det, uppträder det som insinkterna.*"

Dessa arketyper som manifesteras i symboler, motiv, myter och berättelser, uppträder gång på gång och på liknande sätt, i alla kulturer och genom hela historien - dom är universella; (lästips: Joseph Campbells *The Hero with a thousand faces*). Arketyperna är tidlösa, nedärva dispositioner i vårt undermedvetna och "ren natur". Denna blue-print, undermedvetna kunskap som vid viktiga skeenden i livet så starkt influerar våra attityder och val - är på så sätt också spirituella.

Särskiljandet av själ och kropp, psyket och resten av världen upphör. Så här skriver Jung 1951: "De djupaste lagren av psyket förlorar mer och mer av sina unika särdrag ju längre in i mörkret de drar sig tillbaka. Längre ner, d v s när de närmar sig de auto-funktionella systemen, blir de alltmer kollektiva tills de upplöses och omfattas av kroppslig materia, d v s kemiska substanser. Kroppens kol är bara kol. Följaktligen "i botten" är psyket och världen ett.

Det var också här som Schopenhauer såg den enda punkt där ande och materia - det utomvärldsliga och det världsliga - har kontakt och påverkar varandra. Dock kan den ena aldrig känna den andra i denna dimensionslösa punkt.

Både fysiken och biologin hade redan vid förra århundradets mitt, i sin egen utveckling kommit till metafysikens gränsland. Arketyperna som "en förprogrammerad ordning", vilkens princip inte bara finns i det mänskliga psyket, är också hela universums ordning. Detta har beskrivits och formulerats av några av historiens skarpaste hjärnor såsom exempelvis Einstein, Heisenberg och Bohr. Och postuleringen av en transcendental och spirituell ordning har fört samman fysiken, psykologin och religionen. Denna kosmiska ordning beskrivs så här i Tao Te Ching:

" Människan följer jordens lagar;

Jorden följer himlens lagar;
Himlen följer Taos lagar;
Tao följer Naturens innersta lagar."

Österlandets mystiska traditioner har alltid sett medvetandet som en del av universum. I deras syn är allt levande delar av en organisk helhet. Deras intelligens medför följaktligen då också att "helheten" är intelligent. Människan ses som ett bevis på kosmisk intelligens; vi kan studera och beskriva världen - m a o Universum/skapelsen ser sig själv med våra ögon. Den tibetanska Buddhismen beskriver det så här: "**Grundsynen** är förståelsen av medvetandets natur, och också av verklighetens natur. När den Grundsynen finns helt, finns ingen möjlighet för det minsta spår av tvivel, för då ser vi verkligheten med dess egna ögon."

Om det i vårt undermedvetna finns en "förprogrammerad ordning", som vägleder våra liv och denna är densamma som i övriga universum - har vi då möjlighet till kontakt med denna (..den eviga Gudsfrågan)?

Att det undermedvetna härbergerar vårt innersta "själv", betyder att det är där vi kan möta denna universella ordning. Människan har i årtusenden kallat detta alltings universella Omega för bl a Gud, Buddha-natur, Tao eller Brahman. Vare sig vi kallar det så, eller energi, materia, kraften eller någonting annat - så har vi inte skapat något nytt, utan bara bytt ut en symbol.

Taoismen och dess "motsatsernas princip", d v s uppfattningen om alltings polaritet - ljus och mörkt, vinna och förlora, gott och ont - att den bara är olika aspekter av samma fenomen, är en av huvudprinciperna i den österländska världsbilden. Att bli medveten om det polära samspelet, dess ytterlighetens beroende samspel inom en helhet - är ett spirituellt högsta mål. Pauli går ännu längre när han beskriver vår tids utmaning: "...målet att överkomma motsatserna i en syntes som omfattar både rationell förståelse och den mystiska upplevelsen av helhet."

Den vise strävar efter balans mellan ytterligheterna och erkänner även livets negativa sidor. Tao med sitt **yin och yang**, är både statiskt och i ständig rörelse, dynamiskt och harmoni uppstår i balansen mellan de båda motsatserna - ensidighet är aldrig bra. Lao-tse:

"Vara och icke-vara uppstår ur varandra.

Svårt och lätt förklarar varandra.

Långt och kort står i motsatsförhållande till varandra.

Före och efter följer på varandra."

Inom Buddhismen finner vi också den fundamentala idéen om att gå bortom den dualistiska världen av motsatser. Den är skapad av det kategoriserande, diskriminerande intellektet och när vi genomskådar den illusionen - kan vi uppleva alltings enhetlighet.

Atomfysiken innersta, har som vi beskrivit tidigare, också en dualistisk aspekt. Det har tagit lång tid för forskarna att acceptera detta faktum; om materia som manifesteras där partiklar också är vågor, och vågor också är partiklar. Och trots motsridigheten i observationerna, är båda valida - dom kompletterar varandra. Ej heller kan deras position bestämmas, utan fysikerna talar om sannolikheter och tendenser. I Upanishaderna - en av

världens äldsta skrifter - läser vi:

" Det rör sig. Det rör sig inte.
Det är långt borta, och det är nära.
Det är inom allt detta,
och det är utanför allt detta."

Capra konstaterar att energi och materia, partiklar och vågor, rörelse och vila - är några av de motsatta och motsägelsefulla koncept som fysiken arbetar med. Konfronterade med en verklighet som ligger bortom motsatser, måste fysiker och mystiker använda ett flexibelt och speciellt sätt att tänka. Dom kan inte styras av logik och ramar, utan måste inta en dynamisk och multidimensionell hållning.

Det var den danske vetenskapsmannen Niels Bohr som introducerade den komplementära principen i fysiken. Han såg partikeln som statisk och partikeln som våg - dom kompletterande varandra i en och samma verklighet. Båda behövdes för att ge en fullständig bild av atomens realitet och principen blev en viktig del av kärnfysiken.

Så var den också redan för 2500 år sedan i Kina och Taoismen har haft en enastående inverkan på kinesisk kulturhistoria. De vise i Fjärran Östern såg i det arketyppiska yin och yang-diagrammet T'ai-Chi, den princip som styr alla narurfenomen och allt mänskligt liv.

Bohr var väl medveten om sitt koncepts likheter med kinesiskt tänkande. Under ett besök i Kina, efter upptäckten av kvantteorin, blev han djupt imponerad av den polära principen. Efter att senare blivit adlad, valde han som motiv på sin vapensköld T'ai-Chi, den runda arketyppiska symbolen och erkände genom detta den djupa samhörighet och harmoni, som finns mellan österländsk visdom och västerländsk vetenskap.

" Ingenting, inte något,
Har inte mitt ursprung.
Ingenting, inte något,
Rymms inte inom mig.
Allting, precis allting,
Härrör ur mig.
Alltså är jag bara ett,
Förstå mig är att förstå allt -
Högsta Lycka."

(Kommentar: Källan är i huvudsak The Tao Of Physics av Fritjof Capra.
Fakta är också hämtade ur The Philosophy of Schopenhauer av Bryan Magee,
och The Myth of Meaning av Aniela Jaffé.)

Må din Gud vara med dig, eller som man säger i rymnden; må kraften
vara med dig..

Stockholm Juli 2009